

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/234/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612207495
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ondrejáková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2014:1612207495.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Ondrejákovou v právnej veci navrhovateľa GENERAL FACTORING, a.s., IČO: 35 838 825, so sídlom v Bratislave, Košická 56, zastúpený HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 12 proti odporcovi Q. o zaplatenie sumy 3.918,97 € s príslušenstvom

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ doručil Okresnému súdu Malacky návrh na začatie konania, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 3.918,97 € s úrokmi z úveru vo výške 17% ročne zo sumy 2.069,58 € od 22.12.2010 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 8,50% zo sumy 2.069,58 € od 22.12.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu nesplatenej časti poskytnutého úveru na základe zmluvy o vydaní a používaní bankovej platobnej karty zo dňa 17.05.2006. V návrhu uviedol, že na zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 17.05.2006 vydal jeho právny predchodca odporcovi ako majiteľovi účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX platobnú kartu, súčasne medzi sebou uzavreli dodatok č. 1 k zmluve o vydaní a používaní bankovej platobnej karty, predmetom ktorého bolo poskytovanie kartového rámca vo výške 1.659,70 € s úrokovou sadzbou 17% ročne. Listom zo dňa 10.03.2008 jeho právny predchodca zrealizoval zákaz používania platobnej karty z dôvodu nepoukázania prostriedkov na účet odporcu. Po postúpení pohľadávky voči odporcovi zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na neho nebola na úhradu záväzku odporcu poukázaná žiadna platba. Pohľadávka zo zmluvy o úvere ku dňu postúpenia, t. j. ku dňu 21.12.2010 predstavuje sumu 3.918,97 €, z toho istina po splatnosti je v sume 2.069,58 nezaplatené zmluvné úroky v sume 1.118,85 € a úroky z omeškania v sume 1.108,45 €. Istina úveru je úročená zmluvnými úrokmi vo výške 17% ročne a úrokmi z omeškania vo výške 8,50% ročne. Odporca k návrhu navrhovateľa uviedol, že dlh voči navrhovateľovi neuznáva, zmluvy neobsahujú jeho podpis, preto necíti potrebu splácať sumu, ktorú ani nečerpал.

Súd prejednal vec na pojednávaní dňa 10.07.2014 za účasti právneho zástupcu navrhovateľa, pojednávania sa osobne nezúčastnil navrhovateľ a odporca, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil, nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, navrhovateľ neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, preto súd v záujme hospodárnosti konania prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a odporcu, keď v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Zo zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 17.05.2006 uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako bankou a odporcom ako majiteľom účtu (ďalej len „zmluva o bežnom účte“) súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa sa zaviazal vydať pre odporcu platobnú kartu SPOROnákup k číslu účtu XXXXXXXXXX/XXXX, k uvedenej zmluve o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 17.05.2006 bol medzi rovnakými účastníkmi uzavretý dodatok č. 1 na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver v sume 1.659,70 € (50.000,- Sk) s dojednanými úrokmi z úveru vo výške 17%, konečná splatnosť bola dojednaná v posledný deň platnosti platobnej karty (čl. I dodatku); odporca sa v dodatku k zmluve o vydaní a používaní platobnej karty zaviazal, že bude vždy k 15. dňu príslušného kalendárneho mesiaca poukazovať bezhotovostným prevodom na kartový účet peňažné prostriedky vo výške najmenej 5% k kartového rámca, t. j. 82,98 € (2.500,- Sk), a to až do splatenia pohľadávky, ak je pohľadávka nižšia ako 5% kartového rámca, držiteľ karty je povinný poukázať na kartový účet peňažné prostriedky minimálne vo výške pohľadávky (čl. III bod 4 dodatku). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú Všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.08.2002, s ktorými sa odporca oboznámil a zaviazal sa ich dodržiavať.

Zo všeobecných obchodných podmienok (Slovenskej sporiteľne, a.s.) účinných od 01.08.2002, obsah ktorých je súdu známy z jeho činnosti (konanie 6C/227/2013, 6C/9/2013, ďalej len „obchodné podmienky“) súd zistil, že banka poskytuje klientovi kontokorentný úver takým spôsobom, že realizuje platobné príkazy klienta na prevod alebo výbery hotovostí z účtu, ku ktorému banka kontokorentný úver poskytla, a to aj ak nebude existovať klientova pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na tento účet a banka je oprávnená odmietnuť vykonanie platobného príkazu klienta, ak by v dôsledku vykonania takéhoto platobného príkazu výška čerpaného kontokorentného úveru prekročila maximálnu výšku dohodnutého kontokorentného úveru (čl. 7.2.3 obchodných podmienok“).

Z vyčíslenia pohľadávky spotrebiteľského úveru súd zistil, že pohľadávka navrhovateľa z úveru voči odporcovi v sume 3.918,97 € pozostáva z istiny úveru v sume 2.069,58 €, z vyčíslených zmluvných úrokov v sume 1.118,85 €, a z vyčíslených úrokov z omeškania v sume 730,54 €.

Z listu - oznámenie o realizácii zákazu na SPOROnákup kartu zo dňa 10.03.2008 súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa zrealizoval dňa 10.03.2008 zákaz na platobnú kartu z dôvodu nepreukázania peňažných prostriedkov v zmluvne dohodnutej výške a termíne s výzvou, že ak nedôjde k odstráneniu skutočnosti, ktorá mala za následok realizáciu zákazu výplaty, pristúpi k výpovedi zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty.

Právne nástupníctvo navrhovateľa vo vzťahu k jeho právnemu predchodcovi Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48 mal súd preukázané Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21.12.2010.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 102/2014 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 369 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10% vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Súd mal za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 17.05.2006 zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty v znení dodatku k nej (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo v sume 1.659,70 € (50.000,- Sk) formou „kartového rámca“ na bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, úročenie úveru bolo dojednané v úrokovej sadzbe 17%, konečná splatnosť úveru bola dojednaná v posledný deň platnosti platobnej karty (t. j. dňom 31.05.2007). Odporca v dôsledku porušenia zmluvných povinností odporcom zrealizoval dňa 10.03.2008 zákaz na platobnú kartu odporcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

Pokiaľ ide o obranu odporcu, že spornú zmluvu nepodpísal, súd uvádza, že s uvedeným tvrdením odporca nepredložil súdu žiadne dôkazy, svedčiace v prospech jeho tvrdenia. Odporca tvrdil, že sporná zmluva mu bola poskytnutá na nahliadnutie prvýkrát dňa 11.10.2012. Zo spisu však vyplýva, že navrhovateľovi už v roku 2011 bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky z právneho predchodcu navrhovateľa na navrhovateľa, ktoré bolo odporcovi doručované do vlastných rúk dňa 28.01.2011, na adresu na ktorej sa odporca zdržiaval a preberal písomnosti (č. I. 41 spisu).

V konaní bolo potrebné posúdiť, či navrhovateľ v konaní neuplatňuje premlčaný nárok, zistenie ktorej skutočnosti potom bráni súdu priznať mu plnenie voči odporcovi ako spotrebiteľovi, keď počnúc účinnosťou novely zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov

predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z. od 13.06.2014 je súd povinný na premlčanie uplatneného nároku prihliadať z úradnej povinnosti. Zároveň bolo potrebné vysporiadať sa s otázkou, či na premlčanie (konkrétne premlčaciu dobu) uplatneného nároku je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka.

Pokiaľ ide o námietku ohľadom aplikácie novely zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z. od 13.06.2014 na posudzovaný právny vzťah je súd toho názoru, že prijatá novela nevykazuje znaky pravej retroaktivity, ktorá je v našom právnom poriadku neprípustná, ale ide o retroaktivitu nepravú, ktorá prípustná je (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 16/09 zo dňa 27.10.2010). Predmetnou novelou neboli dotknuté právne skutočnosti, ktoré vznikli počas platnosti a účinnosti skorších právnych noriem, nebolo odňaté právo navrhovateľa vzniknuté v minulosti podľa staršieho zákona (v prejednávanej veci právo na vrátenie poskytnutého úveru s príslušenstvom), boli len zmenené isté práva do budúcnosti, konkrétne právo s úspechom sa domáhať priznania tohto nároku v prípade, že tento je premlčaný. Z činnosti súdu je všeobecne známe, že veritelia uplatňujú voči odporcom - spotrebiteľom premlčané nároky (pričom premlčané sú aj niekoľko rokov), preto nepravá spätná účinnosť novely zákona č. 250/2007 Z. z. vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. účinným od 13.06.2014 je nanajvýš akceptovateľná, nakoľko reflektuje na potrebu regulácie uplatňovania šikanózných nárokov voči spotrebiteľom.

Predmetom konania bol záväzok odporcu, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere. I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah navrhovateľa a odporcu založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv).

Z uvedeného podľa názoru súdu vyplýva, že pokiaľ spotrebiteľ vstúpi s podnikateľom do obchodného záväzkového vzťahu, na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. Z hľadiska posudzovanej otázky je pre odporcu ako spotrebiteľa nepochybne výhodnejšia právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pretože zakotvuje kratšiu (trojročnú) premlčaciu dobu oproti úprave premlčania v Obchodnom zákonníku. Záver o aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na prejednanú vec plynie podľa názoru súdu z ustanovenia § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka ako aj z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, aplikovať tie ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie. V zmysle § 54 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka si odporca ako spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie len z dôvodu, že uzavrel zmluvu podľa Obchodného zákonníka.

V judikatúre bol prijatý záver, že v prípade občianskoprávneho vzťahu nemôže spotrebiteľ dojednať aplikáciu Obchodného zákonníka, ktorého aplikácia je pre spotrebiteľa nepriaznivejšia (porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 5MCdo/20/2009 zo dňa 25.01.2011). Preto musí platiť aj naopak, že samotným uzavretím zmluvy o úvere ako obchodného záväzkového vzťahu podľa Obchodného zákonníka, ktorého obsah nemohol spotrebiteľ vopred ovplyvniť, sa nemôže tento vzdať výhodnejšej právnej úpravy premlčania podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného právneho názoru súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal.

Z hľadiska prejednávanej veci právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 10.03.2008 zrealizoval zákaz na platobnú kartu z dôvodu nepoukázania peňažných prostriedkov v zmluvne dohodnutej výške a termíne s upozornením, že ak k odstráneniu skutočnosti, ktorá mala za následok tento zákaz nedôjde, pristúpi k výpovedi zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty. Navrhovateľ netrdil, že k výpovedi zmluvy aj došlo, a teda túto skutočnosť ani nepreukazoval. Z obsahu zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty v znení dodatku k nej však vyplynulo, že konečná splatnosť úverového rámca nastala v posledný deň platnosti platobnej karty, t. j. dňa 31.05.2007, ktorým dňom najneskôr začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie dlžnej sumy zo zmluvy o úvere na súde (§ 392 ods. 2 Obchodného zákonníka) v trvaní troch rokov (§ 101 Občianskeho zákonníka), ktorá márne uplynula dňa 31.05.2010. Postúpenie pohľadávky zo spornej zmluvy o úvere na navrhovateľa v priebehu plynutia premlčacej doby nemalo na jej plynutie žiadny vplyv (§ 400 Obchodného zákonníka). Preto keď konanie v prejednávanej veci začalo dňa 03.07.2012 doručením návrhu na súd (§ 82 ods. 1 O.s.p.), bolo to až po uplynutí premlčacej doby na uplatnenie tohto nároku.

O trovách konania súd vo vzťahu navrhovateľ a odporca rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., odporca bol v konaní plne úspešný, nenavrhol priznať trovy konania a žiadne trovy konania mu zo spisu ani nevyplývajú, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že odporcovi sa ich náhrada voči navrhovateľovi nepriznáva.

Vyhlásený rozsudok bol v prejednávanej veci písomne vyhotovený v predĺženej lehote podľa § 158 ods. 4 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali

10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)